

PRACOVNÍ SKUPINA IFRS 17

Zápis z jednání 6. 10. 2017

Účastníci:

Jaroslav Dufek, Pavel Finfrle, Lukáš Klouda, Ondřej Kudler, Daniel Marcínek, Jarmila Ranošová, Petr Sotona, Tomáš Strašák, Ivana Šerá, Jiří Thomayer, Jiří Vojnar, Kamil Žák

Agenda:

- Obecná diskuse
- VFA
- Náklady ve fulfillment cash-flows
- Příští setkání

Diskuse:

Obecná diskuse:

- Komentáře k zápiskům z minulé schůzky nebyly žádné.
- Stanovena technická skupina v rámci IASB – TRG – v případě dotazů možno poslat. Její součástí je Big 4, Generali, Allianz a dále.
- Stanoven IFRS 17 zástupce v AAE pracovní skupině P. Sotona (zástupce J. Thomayer)
- Návrh na vytvoření směrnice/doporučení ČSpA ohledně interpretace IFRS 17 v lokálních podmínkách – bude komunikováno směrem k hlavní pracovní skupině a vedení ČSpA
- Dodatečný dotaz k CB:
  - Jsou výpovědi do 2 měsíců od sjednání smlouvy contract boundaries? Doba 2 měsíců se nemá brát jako CB (dle NBS) v Solvency II. Potřeba zjistit argumentaci NBS a její aplikovatelnost na IFRS 17. Postoj CNB není známý.
  - Pro které státy je relevantní právo výpovědi do 2 (x) měsíců? Kdyby někdo měl takový přehled, prosíme o sdílení. Při vhodné příležitosti bude dotaz vznesen v rámci AAE pracovní skupiny.

Variable fee approach:

- Odstavce B101 – B118 a další relevantní (viz. prezentace na schůzce)
- Unbundling (separace): „když to jde, tak se musí (pro investiční komponentu, neplatí pro servisní služby), když ne, tak se nesmí“ – myšleno pro separaci jednotlivých komponent pojistné smlouvy, které se budou řídit jiným IFRS standardem, nikoli oddělení jednotlivých rizik z jedné smlouvy (viz. unbundling v Solvency II).
- Obecná klasifikace produktů na českém trhu:
  - Tradiční pojištění – NE (za současných tržních podmínek, kdy jsou podíly na zisku v útlumu, se nepředpokládá splnění druhé a třetí podmínky; účastníci diskuse neznají konkrétní příklad produktu na českém trhu, který u tradičního pojištění s podíly na zisku má jednoznačně určená aktiva pro splnění první podmínky; PNZ jsou založeny na celkovém výnosu z (části) portfolia na základě účetních hodnot a ne přímo z tržní hodnoty daných aktiv a tento případ standard vylučuje z VFA). Pokud pojišťovna nemá jasně identifikovaný pool aktiv, který je svázaný s daným

produktem (smlouvou), tak nesplní podmínky VFA – nenašel se nikdo, kdo by o takovém produktu v ČR věděl.

- Universal Life – NE (účastníci diskuse neznají konkrétní příklad produktu na českém trhu, který by podmínky splnil), nemá přímí link na dané aktiva.
- Unit-linked – ANO (obecně ano, samozřejmě na smlouvě musí dojít ke splnění druhé a třetí podmínky). Příklad – pokud existuje UL produkt s riderem či životními riziky, které však mají větší váhu, tak se nebude účtovat dle VFA, protože není splněna poslední podmínka.
- Názor, že by bylo možné rozdělit UL smlouvy na část s UL podílem a část kryjící rizikovou složku. Posléze vyvráceno kvůli tomu, že jsme minule dospěli k názoru, že minimálně u většiny UL produktů na českém trhu nelze rozdělit produkt kvůli komerční podstatě takového produktu (závislost UL složky na rizikových srážkách). Názor ale není jednotný, např. protipříklad unbundlingu v S2 a nebo v případech, kdy pojišťovna připojištění řídí společně a odděleně od investiční složky.
- Vzhledem k nízké variabilitě je možné, že spousta smluv nespadne do definice VFA (viz předchozí bod o podílu rizik na smlouvách a také podílu fondů s garantovanou / vyhlášenou úrokovou mírou). Proběhlo několik iterací na téma jak klasifikovat UL s ridery (celkové smlouvy), ale nedošlo k žádnému jednohlasnému rozhodnutí. Jedním z nápadů bylo posouzení rozpadu pojistného mezi UL a rizika, nicméně standard se odvolává přímo na hodnotu závazků a pojistného může vést k odlišným závěrům oproti výsledům projekce CF. Bude potřeba udělat analýzu na konkrétních číslech, abychom dospěli k vhodné míře a případně i mezím při posuzování druhého a třetího kritéria. Ponecháno na další setkání.

Náklady:

- Není v kompetenci aktuárů rozhodovat o tom, jaké náklady mají být alokovány kam. Controlling / účetní oddělení apod. má dodat vstup a aktuáři mají sloužit spíše jako poradní orgán, případně něco přímo doporučit. Aktuáři by ale neměli být těmi, kdo v pojišťovně primárně posuzuje povahu jednotlivých nákladů. Diskuse nad přesnější alokací nákladů a rozdílům oproti Solvency II, případně jiným výpočtům je ponechána k případné diskusi v budoucnosti. Nyní to není aktuální téma pro tuto pracovní skupinu.
- Amortizace nákladů dle „Passage of time“ (B125) – jak přesně interpretovat? Působí to dojmem, že lineárně, ale je nejspíše možné zvolit i jiný způsob (např. stejně jako poskytované služby). Souvisí to nějakým způsobem s amortizací CSM, proč je použito jiných termínů než pro amortizaci CSM (pro které se definice měnila až těsně před vydáním standardu)? Mají se náklady rozkládat po celou dobu trvání smlouvy, placení pojistného, nebo možno i jinou dobu? Návrh na položení otázky na TRG
- Náklady v PAA – jednoleté rozloženo do jednoho roku, víceleté do více let. Evidentně se standard zabýval především specifiky pro PAA, než pro general model a VFA.
- Pavel Finfrle připraví do příště příklady na ukázkou amortizace akvizičních nákladů, abychom prodiskutovali různé varianty.

Příští setkání:

- Návrh schůzky na středu 1.11.2017 v 9:00
- Témata na příště:
  - Amortizace nákladů v praktických příkladech
  - VFA – posuzování vhodnosti u hybridních smluv
  - Coverage units, (Risk adjustment)
- Úkoly:
  - Petr Sotona se zapojí do skupiny AAE a optá se na opci zrušit smlouvu na počátku pojištění
  - Petr Sotona předá informace o činnosti skupiny vedení ČSpA spolu s dotazem ohledně očekávaného výstupu skupiny
  - Pavel Finfrle připraví příklady k amortizaci nákladů
  - Jarmila Ranošová zjistí argumentaci NBS ohledně opce na výpověď smlouvy na počátku
  - Všichni si rozmyslí témata uvedená výše pro příští schůzku